

OCJENA SLIKOVNICE *Jednom kad sve ovo završi*

U Zagrebu, 27. travnja 2020.

Slikovnica u digitalnom obliku s čitanjem naglas, pod naslovom *Jednom kad sve ovo završi* odgajateljica Dječjeg vrtića "Različak", Kristine Kaliman, Biljane Petljak i Petre Bjelić, topla je priča o djevojčici Dori, čije ime znači 'dar' i njezinim roditeljima, ali i njezinim prijateljima u vrtiću i tetama. Slikovnica je ispričana iz perspektive djeteta kojem je najvažnija stvar na svijetu igra, no kroz čitavu se priču provlače teme koje muče male glave, a to su prije svega zašto se roditelji sad ne mogu stalno igrati s njima ako su kod kuće i zašto ne mogu imati one male obične stvari koje toliko žele. Posebno je važno što se u ovoj kratkoj slikovnici na prirodan i djeci pristupačan način govori o osjećajima koje vjerojatno svi u ovom razdoblju ponekad imaju – Dori je tako, kao i nama ostalima, ponekad dosadno, ljuta je, uplašena, tužna i usamljena. To su osjećaji koji joj se ne sviđaju pa zato razmišlja o tome kako će biti jednom, kad sve ovo završi. S Dorinog stajališta, sve će biti normalno, ali to normalno ćemo više cijeniti zato što sad o njemu razmišljamo, pa i djeca. Ljubav ćemo pokazivati otvorenije, radit ćemo ono što najviše volimo, čitat ćemo priče i slikovnice, slikati, pjevati i plesati, ljuljati se, a igra s mamom i tatom će biti moguća zato što će roditelji svoje poslove obaviti na poslu, a onda će biti s djecom i baviti se njima. Poruke o tome kako se trebamo ponašati dok do toga ne dođe upućene su i djeci i odraslima, dječjim jezikom i dječjim glasom.

Uz sadržajno promišljenu slikovnicu, izuzetno je važan i vizualni segment, u kojem ilustracija ne prati samo tekst, nego je, zagledamo li se pažljivije, stupnjevana samoća i zatvorenost s jedne, u usporedbi s druženjem i otvorenosti s druge strane. Time se dodatno (zato što i slike pamtimo kao poruke, one konkretiziraju naše misli) poslana poruka da je ono čemu stremimo i što želimo ponekad sasvim jednostavno, samo što toga nismo svjesni.

Na kraju želim istaknuti kako mislim da je riječ o vrlo vrijednom radu koji izvanredno pogađa senzibilitet djeteta i pitanja koja samo sebi postavlja nudeći istovremeno rješenja i smanjujući neizvjesnost, što je u ovom trenutku izuzetno važno. Odgajateljice su, kao da su pratile upute Zagrebačkog psihološkog društva (koje su objavljene nakon što je slikovnica već izrađena, što govori o njihovu dugogodišnjem iskustvu u radu s djecom) i vizualno i riječima oblikovale dva kruga – jedan onoga na što možemo utjecati i drugi onoga na što ne možemo, ali pokušavamo razumjeti. Čestitam stoga od srca na tako vrijednom prilogu.

Anita Peti - Stantić

Prof. dr. sc. Anita Peti-Stantić